

LBRIS

We know
books

First published in the UK in 2020 by Nosy Crow Ltd

Nosy Crow and associated logos are trademarks and/or registered trademarks of Nosy Crow Ltd.

Text copyright © Sally Nicholls, 2020

Cover copyright © Isabelle Follath, 2020

Inside illustrations copyright © Rachael Dean, 2020

The right of Sally Nicholls to be identified as the author of this work has been asserted.

This translation of 'A Christmas in Time' is published in arrangement with NC Ltd.

All rights reserved

© 2025 Didactica Publishing House

Toate drepturile rezervate pentru versiunea în limba română.

Nicio parte a acestei lucrări nu poate fi reprodusă sau stocată fără acordul editurii.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
NICHOLLS, SALLY

Un Crăciun în timp / Sally Nicholls ; trad.
din lb. engleză: Ana-Maria Scarlat. – București :
Didactica Publishing House, 2025
ISBN 978-606-048-947-4

I. Scarlat, Ana-Maria (trad.)

821.111

Editor coordonator: Florentina Ion

Redactor: Ioana Vodă

Traducerea de: Ana-Maria Scarlat

Corector: Dorina Lipan și Eugenia Oprea

Tehnoredactor: Cătălin Pavel

Didactica Publishing House

Bdul Splaiul Unirii nr. 16, Clădirea Muntenia Business Center,
etaj 5, 506, sector 4, București

Comenzi și informații:

telefon: +40 21 410.88.14; +40 21 410.88.10

e-mail: office@edituradph.ro

www.edituradph.ro

UN CRĂCIUN ÎN TIMP

SALLY NICHOLLS

Traducere din limba engleză:
Ana-Maria Scarlat

DPH
DIDACTICA PUBLISHING HOUSE
București, 2025

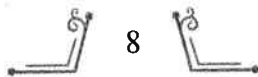
CAPITOLUL UNU CRĂCIUNUL CU MĂTUȘA JOANNA

— Cine își petrece *Crăciunul* la o pensiune? întrebă Ruby Pilgrim, uitându-se pe fereastră, cu dispreț.

— Oamenii cărora nu le place să gătească? răspunse Alex.

Băiatul era ocupat cu atârnaarea globulețelor în enormul brad de Crăciun care stătea în salonul de la Casa Applecott. Bradul lor de acasă avea beteală și oameni de zăpadă tricotați și toate decorațiunile pe care le făcuseră la grădiniță, dar acesta era foarte elegant – globuri în culori asortate și luminițe albe. În secret, nu-i prea plăcea – adora bradul lor de familie, dezordonat –, dar trebuia să recunoască că bradul mătușii Joanna chiar arăta încântător.

— Crăciunul înseamnă timp pentru *familie*! spuse Ruby. Să-ți petreci toată dimineața în pijamale mâncând bomboane! Ar trebui să-l petreci urmărind filme de Crăciun, jucând jocuri video și certându-te cu ceilalți despre cine spală vasele! Nu să pleci în vacanță!

— Nu cred că toată lumea își petrece Crăciunul jucând jocuri video și mâncând bomboane, zise Alex precaut. Nu adulții, în orice caz.

Atârnă în brad un ren care părea foarte demodat, atent să nu-l spargă. *Unele dintre decorațiunile astea sunt vechi de peste o sută de ani*, îi spusese mătușa Joanna. Membrii familiei Pilgrim locuiseră în Casa Applecott de peste două sute de ani. Tatăl lui și bunicul și toți stră-străbunicii atârnaseră aceleași globuri în bradul lor de Crăciun?

Era un gând chiar plăcut.

Alex nu trebuia să-și imagineze acei oameni din alte vremuri – îi cunoscuse; pe unii dintre ei, cel puțin. Vara trecută, lui Alex și lui Ruby li se întâmplase ceva misterios și minunat. Pășiseră printr-o

oglină magică de pe coridorul mătușii Joanna și fuseseră transportați în timp. Încă nu știau de ce, dar Alex credea că fuseseră trimiși acolo ca să ajute la rezolvarea unei probleme istorice – să găsească comoara saxonilor și, de asemenea, să salveze și casa mătușii Joanna.

Sperau că formaseră o legătură cu oglinda acum; că avea să-i ajute să îndrepte vechile greșeli și să dezlege mistere străvechi. Poate că urmau să aibă parte de o nouă aventură de fiecare dată când veneau la mătușa Joanna. Problema era că *nu* veneau aici foarte des. Casa Applecott era în Suffolk, iar Alex și Ruby locuiau într-un orașel din nord-estul Angliei, la două sute de mile depărtare și o călătorie lungă cu mașina. Veneau în fiecare

vară, iar deseori și în vacanțele de Paște, dar când ai fost absorbit într-o oglindă magică și transportat în 1912 ca să rezolvi o crimă cu mize mari, e prea mult să aștepti să vină vacanța de Paște ca s-o faci din nou.

Și apoi, cu o săptămână înainte de Crăciun, mătușa Joanna căzuse pe scări și își rupsese piciorul.

Crăciunul la Casa Applecott era cea mai aglomerată perioadă din an. Mătușa Joanna organiza o sărbătoare de trei zile pentru oaspeții de la pensiune, cu o slujbă de Crăciun în sat, o seară muzicală în salon și un chestionar pentru Ziua Cadourilor. La micul-dejun de Crăciun se servea vin spumant, iar în Ajunul Crăciunului și în ziua

de Crăciun aveau loc cine la lumina lumânărilor, pe care mătușa Joanna le prepara. Alex era de acord cu Ruby că nu părea un *Crăciun* adevărat, dar multor adulți le plăcea, și întotdeauna pensiunea era rezervată cu câteva luni înainte.

Dar acum părea că era nevoită să anuleze.

Mătușa Joanna îl sunase panicată pe tatăl copiilor. Toată mâncarea și vinul fuseseră deja comandate. Plătise un avans pentru paharele de vin și muzicieni. Toată lumea se baza pe ea. Nu putea să-și roage propriii copii s-o ajute (mătușa Joanna avea un fiu care locuia în Australia și o fiică ce avea gemeni bebeluși, și evident că niciunul dintre ei nu putea să lase totul și să organizeze Crăciunul la Casa Applecott). Dar poate că familia lui Alex ar fi putut...

— N-o să fie paturi disponibile, spusese tatăl lui Alex. Toate camerele sunt rezervate, așadar, mă tem că o să dormim în living. Mătușa Joanna crede că ar putea să supravegheze gătitul – cel puțin eu sper să poată, pentru că știți cum gătim noi, iar Stacey o să ne ajute cât de mult poate.

Stacey era o femeie din sat care o ajuta pe mătușa Joanna în perioadele aglomerate din an.

— În mare parte, trebuie să pregătim camerele... și să spălăm vasele, să tocăm legumele... și să atârnăm decorațiunile – aparent e un lucru foarte important. Și presupun că o să fie vorba și despre curățatul și așezatul meselor etc. Ea a fost foarte bună cu noi de-a lungul anilor – nu știu ce am fi făcut dacă ea n-ar fi fost de acord să aibă grijă de